

บทคัดย่อ

ถ้ำหมอเขียว การค้นพบใหม่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ในภาคใต้ของประเทศไทย

แหล่งโบราณคดีถ้ำหมอเขียวตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๑ ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ในบริเวณด้านทิศเหนือของเขาน้ำซิง ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนพนมเบญจา (เทือกเขาเดียวกับ ถ้ำอ่าวโกบ) โดยมีลักษณะเป็นภูเขาหินปูนขนาดใหญ่ในกลุ่มเขาหินปูนแบบคาสต์ (Karst Topography) ซึ่งเป็นลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญสำหรับการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ การขุดค้นทางโบราณคดี แหล่งโบราณคดีถ้ำหมอเขียว ได้เริ่มขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๗ โดยศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ ภูขจร อาจารย์ประจำภาควิชาโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร จากนั้นในปี ๒๕๕๑ มีการขุดค้นอีกครั้งหนึ่ง โดย ดร.ประสิทธิ์ เอื้อตระกูลวิทย์ อาจารย์ประจำภาควิชาโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งจากการขุดค้นดังกล่าวพบร่องรอยการเข้ามาอยู่อาศัยตั้งแต่เมื่อประมาณ ๒๕,๐๐๐ ปีมาแล้ว

ภายหลังจากการทิ้งช่วงของงานศึกษาวิจัยทางโบราณคดีในพื้นที่แหล่งโบราณคดีถ้ำหมอเขียว แห่งนี้เป็นเวลากว่าทศวรรษ สำนักศิลปากรที่ ๑๒ นครศรีธรรมราช กรมศิลปากร ได้ริเริ่มโครงการศึกษาวิจัย และขุดค้นทางโบราณคดี ณ แหล่งโบราณคดีถ้ำหมอเขียว อีกครั้ง ในปี ๒๕๖๖ โดยมีพื้นที่หลุมขุดค้นอยู่บริเวณ ด้านตะวันตกของเพิงผา กำหนดให้เป็นชื่อ (MKC'23 -24 TP1) ผลจากการขุดค้นในเบื้องต้นปรากฏหลักฐาน จำนวนมาก อาทิ ชิ้นส่วนเศษภาชนะดินเผา เครื่องมือหินกะเทาะ เครื่องมือสะเก็ดหิน หินกรวดแม่น้ำ สะเก็ดหินขนาดเล็ก กระดุกสัตว์ กระดองเต่า เปลือกหอย เมล็ดพืช นอกจากนี้มีการค้นพบหลักฐานสำคัญ อีกหลายประเภท อาทิ เปลือกหอยเจาะรู เครื่องมือที่ทำจากกระดูกสัตว์ กระดุกมีร่องรอย Cut Mark ร่องรอย กิจกรรมกองไฟขนาดใหญ่ และโครงกระดูกมนุษย์ จำนวน ๒ โครง โดยโครงกระดูกหมายเลข ๑ (Burial 1 : SK1) เป็นโครงกระดูกผู้ใหญ่อายุประมาณ ๒๕ - ๓๐ ปี ถูกฝังในลักษณะงอตัว (Flexed Burial) ศีรษะหันไปทางทิศใต้ แขนข้างซ้ายและขวาสอดอยู่ใต้กระดูกต้นขาข้างซ้ายและขวาที่พับเข้าหาตัว ซึ่งเป็นลักษณะ ท่าการฝังศพ ที่พบจำนวนมากที่แหล่งโบราณคดีในกลุ่มวัฒนธรรมฮั้วบิเนียนทั้งในประเทศเวียดนาม และมาเลเซีย สำหรับโครงกระดูกหมายเลข ๒ (Burial 1 : SK2) เป็นโครงกระดูกของเด็กที่มีอายุไม่เกิน ๑๒ ปี โดยหลุมถูกรบกวนจากการฝังโครงกระดูกหมายเลข ๑

การกำหนดอายุสมัยจากการขุดค้นในครั้งนี้อยู่ระหว่างการดำเนินงานในห้องปฏิบัติการทาง วิทยาศาสตร์ แต่ทั้งนี้จากการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการฝังศพและลักษณะของหลักฐานทางโบราณคดี ประเภทเครื่องมือหินที่พบจากหลุมขุดค้น (MKC'23 -24 TP1) กับหลุมขุดค้นในปี ๒๕๓๔ และ ๒๕๕๑ สามารถสันนิษฐานได้ในเบื้องต้นว่า อาจมีอายุเก่าไปถึงประมาณ ๑๑,๐๐๐ ปีมาแล้ว